

ת"פ 40578/09/17 - מדינת ישראל נגד ב.א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 40578-09-17 מדינת ישראל נ' ב.א

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד גבריאל דניאל
נגד
הנאשם ב.א
ע"י ב"כ עו"ד קובי רון ורון מנשה

גזר דין

השתלשלות ההליך:

- ביום 4.3.18, במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן, ונקבעה אחריותו לביצוע העבירות הבאות:
 - א. איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
 - ב. תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק הנ"ל;
 - ג. תקיפה חובלנית, לפי סעיף 380 לחוק הנ"ל;
- הנאשם לא הורשע באותו מועד, והופנה לשירות המבחן. בתסקיר מיום 29.11.18 המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם ולהטיל עליו עונש שיקומי של 150 שעות של"צ.
- ביום 5.12.18 טענו הצדדים לעצם ההרשעה ולעונש. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים הורשע הנאשם בעבירות הנ"ל, הופנה לממונה על עבודות השירות, וכעת לפני גם חוות דעת מיום 24.03.19 לפיה כשיר הנאשם לריצוי מאסר בעבודות שירות.

מעשי הנאשם:

- הנאשם הוא אחיה של הנפגעת, קטינה ילידת 2001, שבעת הרלוונטית היתה חברתו של הנפגע, קטין יליד 2001. ביום 14.03.17 בצהריים הגיע הנפגע לדירת מגוריה של הנפגעת, שהזמינה אותו כדי לחגוג את יום הולדתו. השניים שהו בחדרה של הנפגעת, אכלו ופתחו מתנות יום הולדת.
- הנאשם הגיע לדירה, וכיוון שסבר שהנפגעים מקיימים יחסים לא הולמים, חבט באגרופיו בראשו של הנפגע,

אחז בחולצתו והפיל אותו, המשיך להכות בפניו באגרופיו ובעט בו במותן ימין, וכך גרם לו נפיחות בשפתו העליונה, אדמומיות בצדע שמאל, שריטות בצווארו ושפשוף במרפקו. הנאשם איים על הנפגע באמרו לו "מה אתה רוצה, שאני אדקור אותך", נטל סכין מהמטבח והתקרב לנפגע. אז הצמיד הנאשם את הנפגע לקיר, איים עליו שוב ש"אם אני אראה אותך בבית שלי עוד פעם, זה יהיה הסוף שלך". לבסוף הורה הנאשם לנפגע להסתלק והנפגע נמלט מהמקום.

3. אז פנה הנאשם לנפגעת, סטר על לחיה, היכה אותה בידיה וברגליה, ואמר לה "מה את, שרמוטה? מה את, זונה? בת כמה את בכלל שאת עושה את זה?"

נסיבות הקשורות בעבירות - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. הסדר הטיעון אליו הגיעו ב"כ המלומדים של הצדדים, הגביל את עתירתה העונשית של התביעה למאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות. בחינת סבירותו והצדקתו של ההסדר נעשית בהשוואה למתחם העונש ההולם שיש לקבעו, הגם שבצורה דקדקנית פחות מהרגיל (ע"פ 2745/18 אבו שארב נ' מ.י. (2018)).
2. כללן של העבירות, שבוצעו תוך אחדות הזמן, המקום והמניע, יצדיק קביעתו של מתחם אחד.
3. תקיפה חובלנית ואיומים, עבירות כלפי הנפגע:

א. הערכים המוגנים בעבירות הן ראשית לכל הגנת החיים והבריאות וכן אוטונומיות האדם על גופו, כחלק מכבוד האדם שלו. הנאשם פגע חמורות בערכים אלו, וכמובן גם בשלוות נפשו של הנאשם ובחירותו לקיים יחסי חברות (חוקיים) כרצונו;

ב. לפי כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, היתה סיבת המעשה תפיסה מעוותת של הגנה על כבוד המשפחה. לשירות המבחן סיפר הנאשם כי סבר שהנפגע תוקף-מינית את הנפגעת, אך גרסה זו אינה תואמת את תיאור המעשה בכתב האישום ואף את יתר דבריו של הנאשם בשירות המבחן. אינני מקבל גרסה זו של הנאשם, וממילא גם את טענת ההגנה לקרבת הנסיבות לנסיבות של הגנות צורך או כורח וכיו"ב;

ג. הנזק לנפגע אינו מתמצה בכאבים פיזיים ובחבלות, שהיו קלות למדי, אלא הוא משתרע לתחום הנפשי - תחושות פחד, עלבון ואובדן הביטחון האישי. הנזק הפיזי הפוטנציאלי מתקיפה פרועה זו הוא חמור פי-כמה;

ד. הענישה הנוהגת בעבירות תקיפה מגוונת למדי אך ככלל ניתן לאתר קו ענישתי ברור, לפיו כאשר מדובר בתקיפה חובלנית שלא גרמה לנזק חמור או מתמיד, נקבעים מתחמים עונשיים בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר (וראו למשל ת"פ 5401-01-17 מ.י. נ' סמימי (2017), ת"פ 38531-01-15 מ.י. נ' לוי (2016), ת"פ 19626-05-14 מ.י. נ' הלפרין (2016), ת"פ 26054-12-14 מ.י. נ' ריאגוזוב (2016));

4. תקיפת הנאשם את אחותו:

א. הערכים המוגנים בעבירת התקיפה הן הגנת הגוף והבריאות וכן אוטונומיית האדם על גופו. תקיפת הנאשם את אחותו, אותה ליווה במלל משפיל, נעשתה כלפי הנפגעת בחדרה בביתה, שאמור להיות לה מבצר ומחסה. פגיעת הנאשם בערכים המוגנים היתה אפוא חמורה.

ב. קל לתאר את עוצמת הפגיעה בנפשה של הנפגעת, שוודאי שהתמידה לאחר שהכאב חלף. עיקרו של הנזק הוא תחושות הכאב, ההשפלה ואובדן הביטחון. מטרת התקיפה היתה הטלת מרותו של הנאשם על הנפגעת והכפפתה למערכת ערכים שאין לנאשם כל זכות לכפותם עליה;

ג. ככלל, מתחם העונש הנוהג בעבירות תקיפה שלא גרמו לנזק פיזי ממשי נע בין מאסר מותנה לבין חודשי מאסר ספורים שניתן לרצותם בעבודות שירות. מאפייניה המחמירים של התקיפה הנדונה בנסיבותיה מחייבים קביעת מתחם מחמיר יותר;

5. שיקלולם של כלל הנתונים מוביל למסקנה שתחתיתו של מתחם העונש ההולם הכולל יימצא בתחומי המאסר שניתן עקרונית לרצותו בעבודות שירות, ועד ל-14 חודשי מאסר.

6. עתירת התביעה מצויה אפוא במתחם וההסדר סביר ומאוזן.

דרך קביעת עונשו של הנאשם, במסגרת הסדר הטיעון:

1. הנאשם יליד 1994, כבן 25 כיום, נשוי ואב לתינוקת, ופרנסתו על סופרמרקט השייך לאביו. מוצא הנאשם במשפחה נורמטיבית ומכילה, הוא סיים לימודיו בבגרות חלקית, לא גויס בשל סיבות רפואיות והחל לעבוד עם אביו בסופרמרקט.

2. אין לחובת הנאשם עבר פלילי.

3. הנאשם תלה את התפרצותו האלימה ב"כבוד המשפחה" - מניע התואם לאמור בכתב האישום בו הודה, ובחששו שהנפגע מנסה לפגוע בנפגעת - מניע שהתחדש בדבריו לקצינת המבחן. הנאשם הבין את חומרת מעשיו, התנצל בפני הורי הנפגע, ושירות המבחן התרשם כי אכן מדובר בחרטה כנה ואמפתיה כלפי הנפגעים. השירות סובר שבבסיס המעשים עומד חינוכו הפטריארכלי של הנאשם, שהוביל לצורך בשליטה וב"חינוך" כלפי אחותו הנפגעת.

4. שירות המבחן התרשם כי מערכת ערכיו ודפוסי התנהגותו של הנאשם תקינים ונורמטיביים, ואגרסיביות ואימפולסיביות אינן ממאפייני אישיותו. תובנת הנאשם לגבי חומרת מעשיו, חרטתו והיעדרה של תפיסה המצדיקה אלימות, הובילו את השירות להעריך כי הנאשם אינו נזקק לטיפול והסיכון להישנות עבירות הוא נמוך.

5. לזכות הנאשם יעמדו הנתונים הבאים:

א. עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות, עלול לפגוע בנאשם, אולם פגיעתו של עונש כזה תהא מינימאלית אם תיגזר על הנאשם תקופת ריצוי קצרה;

ב. הנאשם נטל אחריות כנה ומלאה על מעשיו, והודאתו חסכה מהנפגעים את הצורך להעיד, כמו-גם משאבי ציבור;

ג. היעדרו של כל רישום פלילי;

6. עיקר עונשו של הנאשם יהיה אפוא מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות, ולצידו מאסר מותנה והתחייבות כספית לתוספת הרתעה. לא מצאתי צורך בהטלת קנס, אך הנפגע ראוי לפיצוי בגין הפגיעה בו, ממונית ולא-ממונית (פיצוי הנפגעת אינו רצוי, בשל הקשר המשפחתי).

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות החל מיום 07.05.19 בעמותה למען הקשיש בראשון לציון. הנאשם מזהר כי אי-ציות להוראות הממונה על עבודות השירות או הממונים במקום העבודות, יוביל להפסקת העבודות ולהמשך ריצוי העונש בכליאה. תשומת לב הנאשם להוראות ולהתראות שבחוות דעתו של הממונה;

ב. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג;

ג. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך חודש ימים;

ד. פיצוי בסך 1,000 ₪ לזכות הנפגע נ.ד., שיופקד בקופת בית המשפט עד ליום 01.05.19 ויועבר לנפגע. לא ישולם הפיצוי במועדו, יישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד ליום התשלום המלא בפועל;

הוראות נלוות:

א. התביעה תגיש בהקדם טופס פרטי מתלונן, שייסרק לתיק כחסי;

ב. מוצגים יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;

ג. פיקדון, שהפקיד הנאשם בתיק זה או בתיק קשור, יושב לו;

ד. עותקי גזר הדין יועברו לממונה על עה"ש ולידיעת שירות המבחן;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד אדר ב' תשע"ט, 31 מרץ 2019, במעמד הצדדים.